

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

Paroh cum ad necem querit; ille vero fugit in Midian: ibi Deus uxorem, & filios ipsi concedit.

14 וַיֹּאמֶר מִי שְׂמַךְ לְאִישׁ שָׂר וְשִׁפְטֹ עָלֵינוּ הֲלֹהֵרֹגְנִי אֶתְּךָ
 אָמַר כֹּאֲשֶׁר הִרְגַת אֶת־הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכַן
 טו נֹדַע הִדְבַּר: וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ
 לְהַרְגוֹ אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
 16 מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר: וּלְכֹהֵן מִדְיָן שִׁבְעַת בָּנוֹת וַתִּבְאֵנָה
 וַתִּדְלַנָּה וַתִּמְלְאֵנָה אֶת־הַרְהֻטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן
 17 אֲבִיהֶן: וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁיעֵן וַיִּשְׁק
 18 אֶת־צֹאנָם: וַתִּבְאֵנָה אֶל־רַעְוָאל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ
 19 מְהַרְתָּן בְּאֵיּוֹם: וַתֹּאמְרֵן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילֵנוּ מִיַּד
 כ הָרְעִים וְגַם דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת־הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר
 אֶל־בָּנוֹתָיו וַאֲנִי לְמַדּוּעַ עֹזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ
 21 וַיֹּאכַל לֶחֶם: וַיֹּאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבְתֵּן אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־
 22 צַפְרָה בְּתוֹ לְמִשָּׁה: וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵרְשֹׁם
 כִּי־אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נְכַרִּיָּה: פ

Filii Israel denuo afflicti ad Deum exclamant, & exaudit eos.

23 וַיְהִי בַיָּמִים הַרְבִּים הָהֵם וַיָּמַת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים
 24 מִן־הָעֲבֹדָה: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקַתְּסוֹ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
 כֹּה אֶת־דְּבָרֵיהֶם אֶת־אֲבֵרָהֶם אֶת־צַחַק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים: ס

Cap. III. Deus appareret Moseh in rubo, qui igne ardebat, & tamen non consumebatur.

א 1 וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ כֹּהֵן מִדְיָן
 וַיִּגְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים
 2 הַרְרֵבָה: וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַת אֵשׁ מִתּוֹךְ
 הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֵּעַר כֹּאֲשֶׁר וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ אֹכֵל:
 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה נְאוּ אֶרְאֶה אֶת־הַמְּרָאֶה הַגָּדֹל
 4 הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה: וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־סָר לְרְאוֹת
 וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
 ה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הֵלֶם שָׁלֵךְ־נָעֲלִיךְ
 מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמָּת־
 קֹדֶשׁ

קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי יראה
 מהביט אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את
 עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
 נגשיו כי ידעתי את מכאביו: וארד להצילו מיד
 מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
 ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
 והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס: ועתה הנה
 צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ
 אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה
 ואשלחך אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל
 ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות
 כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
 תעבדון את האלהים על ההר הזה: ויאמר משה אל
 האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם
 אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרולי מה שמו
 מה אמר אלהים: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר
 אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
 אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל
 בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה
 זכרי לדר דר: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
 אלהים יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
 לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל
 ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס
 אל

Deus agit
 cum illo de
 mittendo
 ipsum in
 Egyptum,
 ut populum
 suum e ma-
 nu Paroh
 eripiat.

Mofeh se
 humiliter
 excusat; sed
 Deus ejus
 animum
 corroborat.

Deus no-
 men suum
 exponit
 Mofeh, cui
 pro certo af-
 firmat ejus
 verbis dan-
 dam esse
 fidem.

18 אל ארץ זבת חלב ודבש : ושמעו לקלך וכאת אתה
 וקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך
 19 שלשת ימים במדבר ונזכרה ליהוה אלהינו : ואני
 ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
 כ חוקה : ושלחתי את ידיו הכיתי את מצרים בכל
 נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן שלח אתכם :
 21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון
 22 לא תלכו ריקם : ושאלה אשה משכנתה ומגורת
 ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
 א ד ואל בניתיכם ונצלתם את מצרים : ויען משה ויאמר
 והלא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה
 2 מהחק אלקי יהוה : ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה :
 3 ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש
 4 וינס משה מפניו : ויאמר יהוה אל משה שלח ידך
 ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו :
 ה למען יאמינו כי נראה אלקי יהוה אלהי אבתם אלהי
 6 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר יהוה לו עוד
 הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו
 7 מצרעת בשלג : ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו
 8 אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו : והיה
 אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הר אשון
 9 והאמינו לקל האת האחרון : והיה אם לא יאמינו גם
 לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מממי
 היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר
 10 והיו לרם ביבשת : ויאמר משה אל יהוה בני אדני לא
 איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז
 11 דברך אל עבדך כי כבר פה וכבר לשון אנכי : ויאמר
 יהוה

Inquit etiam illi Deus, eos magna divitiarum affluentia Aegypto exituros. Cap. IV. Mosch iterum recusat, Deus autem praestat ei potestatem mira faciendi, quibus convincat eos.

Tertio recusat, & in lingua tarditate excusationem ponit.

יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ששם אלים או חרש
 או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי
 אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: ויאמר בי ארני
 שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה כמשה ויאמר
 הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דברי דבר הוא וגם
 הנה הוא יצא לקראתך וראו שמח כלבו: ודברת
 אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך
 ועם פי הוהוריתי אתכם את אשר תעשון: ודבר
 הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה
 תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך
 אשר תעשה בו את האתת: פ
 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
 ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים
 ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל
 משה במדין לך שב מצרים כי מרתו כל האנשים
 המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת
 בניו וירכבם על החמד וישב ארצה מצרים ויקח
 משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל
 משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים
 אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
 את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה
 כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח
 את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הוה את
 בנה בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש
 המירנו: ותקח צפרה צרות וכתבת את ערלת בנה כה
 ותנע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: וירף
 ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ
 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדבר
 וילך

Subter fu-
 git quarto
 legati mu-
 nus: &
 Deus iras-
 citur illi,
 adiungit
 que ei Aha-
 ron, ut in-
 terpretem
 agat.

Moseh à so-
 cro discedit,
 secumque
 ferens uxo-
 rem, & li-
 beros, abis
 in Ægypt-
 tum.

Deus inten-
 dit occidere
 Moseh,
 quem Sip-
 porah per-
 filii circum-
 cisionem li-
 berat.

*Abaron ex
praecepto
Dei occur-
rit obviam
Moseh, qui
refert illi
susceptum
munus, cu-
jus gratia
iter facie-
bat in
Egyptum.
29 Moseh &
Abaron
causam sui
adventus
renuntiant
populo, qui
credit illis.
Cap. V.
Veniunt ad
Paroh; &
indicant e
mandatum
Dei, quod
ille non ad-
mittit; sed
potius loco
liberandi
populum,
eum duriori
servitute
premit.*

28 וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגַּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקְלוּ: וַיְגַדֵּם מֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוּ וְאֵת כָּל־
 29 הָאֵתֹת אֲשֶׁר צִוְּהוּ: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת־
 ל כָּל־זִקְנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתֹת לְעֵינֵי הָעָם:
 31 וַיֹּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקֵד יְהוָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְכִי
 א הָרָאָה אֶת־עֵינָיו וַיִּקְרוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וְאַחַר כֵּן מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהָ כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 2 שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיִּחְגְּלוּ בְּמִדְבָּר: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהָ מִי־
 יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־יָדַעְתִּי
 3 אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־אֶשְׁלַח: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
 הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ נִלְכָּה נִבְרַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 כַּמְדַּבֵּר וְנִזְכָּחָה לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגַּעֵנוּ בְּדַבְּרֵי אֹיֵב
 4 בְּחָרֶב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמַה מֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן
 ה תּוֹפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשׂוֹי לְכוּ לְסַבְּלֵתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר
 פְּרַעֲהָ הִן־רַבִּים עֲתִירָה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶם אֶת־
 6 מִסְבְּלֵתֶם: וַיִּצַּו פְּרַעֲהָ בְּיוֹם הַהוּא אֶת־הַנְּגֻשִׁים כְּעַם
 7 וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: לֹא תֹאסְפוּן לְתַתֵּן תְּבִין לָעָם
 לְלֶבֶן הַלְּבָנִים כִּתְמוּל שֵׁלֶשׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם
 8 תְּבִין: וְאֵת־מִתְכַנֶּתֶת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר־הֵם עֹשִׂים תְּמוּל
 שֵׁלֶשׁם תִּשְׂיִמוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרַעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם
 עַל־כֵּן הֵם צַעֲקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְכָּחָה לִאלֹהֵינוּ:
 9 תִּכְבַּד הָעִבְרִי עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ כֹה וְאֵל־יִשְׁעוּ
 י בְּדַבְרֵי־שֹׁקֵר: וַיִּצְאוּ נְגֻשֵׁי־הָעָם וּשְׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־
 11 הָעָם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר פְּרַעֲהָ אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תְּבִין: אֲתֶם
 ל כּוֹקְחוֹ לָכֶם רֹבֵץ מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי־אֵין נִגְרַע
 12 מֵעֲבַדְתְּכֶם דָּבָר: וַיִּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ
 13 קֶשֶׁל תְּבִין: וְהַנְּגֻשִׁים אֵצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דָּבָר־
 יוֹם